

Întâmplare de suflet, de cultură și poveste

Mă gândesc acum, prieteni, ce miraj aici ne cheamă,
Și la vremea care curge și la zilele de teamă.
Vreau să-nalț un imn de slavă Doamnei trimisă de sorți,
Să ne-adune-n miezul toamnei, din doi ani în doi, pe toți!

Vă voi cere îngăduință și vă rog să luați aminte,
Dacă ceva nu va place, sunt doar jocuri de cuvinte!
Am să-ncep cu-n gând lăuntric ce-mi revine ca refren,
Despre cum veni prin vremuri și ce-nseamnă SIELMEN.

E Întâmplare de suflet și cultură, și-i poveste,
Cum o alta, pentru mine, n-a mai fost și nu mai este!
S-a născut la ceas de taină din frustrarea cea amară,
Din prea plinul ce îl poartă, numai dragostea de Țară!

A venit în lumea asta doar prin voia Domnului
Poate și din umilința de la Cotul Donului!
Din energii puse-npreună, adunate din durere,
De prin veacuri rătăcite, prinse-n dorul ce nu pierе!

A avut o Mamă bună îmbrăcată-n haină nouă,
Țara ieșită din lanțuri, deși, încă ruptă-n două!
Care, ca o Doamnă Mare și curtată de bărbați,
A trimis-o peste Prut, fiică mândră a patru tați!

Parfumul de brad carpatic și aromele de crin,
Le-a avut, cu dărnicie de la bravul Domn Lorin.
Iar povara pribegiei și nesațul pentru dor,
Le-a primit din tolba plină, a Stejarului Tudor.

Dulce e și jovială, cu capricii fel de fel,
Are setea către studiu de la Domnul Aurel!
Iar rigoarea și dorința de-a fi, totdeauna pentru,
Le-a primit, ca moștenire, de la tatăl mai mic, Petru!

Peste vremi a fost nășită și crescută-n lumea bună,
Cu răbdare și migală a răzbit și prin furtună!
Cine-s nașii? Cine-i știe? Truditori neînsemnați
Ce-au știut să pună-n scenă, ce visaseră Ceilalți.

Azi, privind prin anii în care au putat-o prin altare,
Doar din motive de rimă, nu-i numesc pe fiecare!
Voi începe cu cel care, i-a fost gazdă an de an,
Stârnind valuri de voință, cu decanul Ion Stratan!

Mai știi doi ce-au-nobilat-o, modelându-i drumul, tandru
Și i-au stat mereu alături. Parcă-i cheamă Alexandru!
Mulți sunt cei care-au slujit-o, făcând drumul mai senin,
Pentru ei, jos pălăria și respectul meu, deplin!

Azi, când ne-ntâlnim cu toții, adunți în miez de toamnă,
Ne aducem tot prinosul, lui SIELMEN, Mare Doamnă!
Toți îi adresăm cuvinte, alese, care mai de care,
Invocând trecutul falnic, care cântă, dar și doare!

Doare, pentru că la Nistru se-ntărește un hotar,
Iar bătrâna Europă se zvârcolește-n zadar!
Lumea toată-i bântuită de fantome și circari,
De fanatici și impostori deghizați în cronicari!

Vremurile se agită, prea se-ntunecă pământul!
Iar în zăngănit de arme, parcă mai rău doare Prutul!
Parcă e prea mult venin. Chiar și pașnicul ”norod”,
Se pierde în noaptea minții și alege un nodod!

Voi încheia cu speranța că-ntr-o zi seca-va Prutul
Și că neamul nostru mare, își va re-ntregi pământul!
Iară noi, s-avem prilejul de-a-nchina în vremea toamnei,
Câte-o cupă rubinie cu nectar din via Doamnei!

Căci dăinuie SIELMEN, cât la Cricova e vin,
Cât la Iași mai e, în formă, Înălțimea Sa – Dorin!
Drumurile noastre toate, la Chișinău or să ducă,
Cât mai vrem s-avem un vin, cu plăcintă și cu... Nucă!

SIELMEN 2017